

Corps efter hans Forslag ikke vil faae en eneste Stilling fra noget Sted, og dog siger det ærede Medlem, at hans Forslag ikke ophæver dette Corps! Det er en aparte Maade at lade en Institution bestaae paa. Hvad dernæst Borgervæbningen angaaer, borttager han vistnok kun en Deel af Udgifterne; men det er alle Udgifterne til Lønning, han borttager, saaledes at ogsaa dette er en særegen Maade at lade en Institution bestaae paa; det gaaer virkelig ikke an. — Hvad det andet Moment angaaer, at han vil gjengive disse Mænd til Forstærkningen, vil jeg gjøre opmærksom paa, at han ikke ved sit Forslag frøger Landets Kræfter, thi Sagen er den, at Forstærkningen i dette Dieblit staaer aldeles uordnet; Forstærkningen, saaledes som den nu er, er aldeles ikke noget militairt organiseret Corps, og den eneste Deel deraf — om jeg saa maae sige —, som har en lille Smule Ordning, er netop Borgervæbningen. Ganske vist har denne hidtil ikke udgjort en Deel af Forstærkningen, men den kommer dog denne meget nær, idet den nemlig for en stor Deel bestaaer af Mænd, som have udtjent i Linien. Nu siger det ærede Medlem, at ved at ophæve Kjøbenhavns Borgervæbning gjengiver man de Mænd, som staae i den, til Forstærkningen, men til hvad? Til den endnu uordnede Mæsse, som kaldes Forstærkningen. Vi haabe, at vi i Løbet af de nærmeste Aar kunne faae de Forstærknings-

corps, som Hærloven tilfigter at danne, bragte i Orden, og samtidigt dermed vil det være paa rette Tid at ophæve Borgervæbningen, og istedet derfor at danne Forstærkningsbatailloner. At en saadan Omdannelse maa finde Sted, ere vi vist Alle enige om, men man vil vistnok ogsaa indrømme mig, at det ærede Medlem ikke ved nu at høre Borgervæbningen vil frøge Landets Værnekraft. Han befrier de Forstærkningsmænd, som staae i Borgervæbningen, for en Byrde, der hviler paa dem; men han frøger sandelig ikke Landets Værnekraft ved sit Forslag; thi han kaster disse Mænd ud i den uordnede, og, naar Fare skulde komme paa, urolige Mæsse. Det er ikke Maaden at gaae frem paa.

Sjörning: Jeg takker den ærede Justitsminister, fordi han var saa god at love, at han vilde forhandle med Criminal- og Politiretten om Tiden for den offentlige Politirets Høldelse; men efter nogle Olysninger, som jeg nu privat har modtaget af det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (C. B. Nyholm), der jo er særlig sagkyndig i dette Forhold, har jeg Grund til at troe, at Retten, ved for nogle Maanedes siden at forandre Klokkeslettet, netop har troet at handle i Meinigheds Tarv, og jeg skal derfor tage min Genstilling tilbage med en Undskyldning for, at jeg er fremkommen med den.

Da Sagen hderligere begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved:

1) Forslag under Nr. 17 a. af Udvalget:

I. A. 4. (Generalprocuratet). (Bet. Nr. 17):

Efter Contven tilføies: „Denne Post bortfalder ved Vacance“.

vedtoges eenstemmig med 70 Stemmer.

2) Forslag under Nr. 17 b. af Justitsministeren, tiltraadt af Udvalgets Fleertal:

I. C. 2. (Understøttelse til en Enke). (Bet. Nr. 18):

Summen 1,975 Rd. 65 s. forhøies med 100 Rd.

sik først 37 Stemmer for og 36 Stemmer imod sig. Ved et derpaa foretaget Navneopraab blev det, som nedenstaaende Liste viser,

forkastet med 46 Stemmer mod 45.